

40

IZAZOV

bczagreb.hr/hr/izazov40

40

Plan čitanja Čisto srce stvori mi poziva čitatelje da urone u Knjigu psalama na jedan poseban način. Na temelju Psalma 51 oblikovano je šest tema koje su okupile četrdeset različitih autora. Nadahnuti različitim psalmima ti autori tijekom četrdeset dana govore o tome kako slaviti veličinu Božju, priznati krhkost ljudsku, čeznuti za čistim srcem, uživati u radosti spasenja, uroniti u mudrost Božju i prinositi Bogu žrtvu zahvalnicu.

Dodatne materijale i PDF verziju knjižice potražite na web stranici bczagreb.hr/izazov40

I.

Slaviti veličinu Božju

Psalmi su oduvijek bili važan dio bogoštovlja, a većinom su se pjevali. I danas mnogi suvremeni kršćanski autori posežu upravo za psalmima kao izvorom inspiracije. Knjiga psalama prepuna je izvanrednih pjesama koje slikovito govore o Božjoj veličini. I sve ono što saznajemo o Bogu potiče na slavljenje. Narednih šest dana promišljat ćemo o tome kakav je naš Bog i što to znači za naš svakodnevni život. Bogu nitko nije ravan, na njegovu riječ nebesa su stvorena. Bog kraljuje nad svima, on je veći od svih bogova. Božja mudrost nema granica, on je naš zaklon i utvrda.

1

Čežnja za čistim srcem

Psalam 51

U trenucima kada ostajemo bez riječi pred Bogom, kada ne znamo što ni kako moliti, u *Knjizi psalama* možemo pronaći primjere kako pristupiti Bogu - otvoreno, iskreno i bez ustezanja. Nastali u stvarnim životnim okolnostima, pisani kao molitve i pjesme, psalmi odražavaju stvarne emocije stvarnih ljudi, i to nesavršenih ljudi poput nas. Zato su nam psalmi toliko bliski i razumljivi.

Veliki je dio psalama napisao kralj David, čovjek čiji je život bio prepun uspona i padova, ali čovjek koji se uvijek iznova vraćao Bogu. Taj je David znao tako očigledno i strašno griješiti, ali je, također, znao duboko i iskreno kajati se priznajući svoj grijeh. Znao je tražiti Božju milost, očajnički moliti za oprost, vapiti za očišćenjem i opravdanjem. David nikada nije odustajao od toga da, bez obzira na sve, ostane u Božjoj blizini vjerujući da mu Bog može stvoriti čisto srce. David je iskreno čeznuo za Bogom i njegovom mudrošću koja će ga učvrstiti u svakodnevnom životu i koja će ga odvratiti od krivih puteva. David je znao oduševljeno slaviti Boga i ustrajno mu zahvaljivati.

No, mnogi ljudi bježe od Boga i skrivaju se od njega upravo u onim trenucima kada ga najviše trebaju. Sram zbog vlastite grešnosti i nesposobnosti da svojim nastojanjem puno promijeni udaljuje čovjeka od Boga. Nije lako priznati svoju nemoć i svoj grijeh. Nije lako tražiti oprost, nije lako moliti za milost, a još je teže kada to treba ponoviti više puta. Problem je tim veći jer čovjek sam sebi dodjeljuje glavnu ulogu u

procesu promjene dok Bog ima sasvim drugačiji plan. Bog je taj koji oprašta i obnavlja, a kroz savršenu žrtvu Isusa Krista Bog otvara čovjeku najsigurniji put do stvarne promjene i put do čistoga srca.

Na početku toga puta čovjeku je neophodno priznati Božju veličinu nasuprot vlastitoj nedostojnosti. Potrebno je priznati svoj grijeh i vlastite slabosti, važno je pokajati se i moliti za oprostjenje. No, važno je i ponuđeno oprostjenje ponizno prihvatiti, a potom radosno uživati u izbavljenju. Važno je uroniti u mudrost Božju koja jedina donosi stabilnost u ljudski život. Naposlijetku, važno je ustrajati u proslavljanju Boga i zahvalnosti zbog svih djela koja je učinio.

Pozivamo vas da zajedno s nama narednih četrdeset dana provedete uz *Psalme* koji otvaraju upravo ove teme, koji potiču na promišljanje, molitvu i pjesmu, a nadasve raspiruju čežnju za Bogom, stvoriteljem i darovateljem čistoga srca.

***„Bože, čisto srce mi stvori,
duh vjeran u meni obnovi.***

***Nemoj me odbaciti iz svoje prisutnosti,
svog Svetog Duha nemoj mi uzeti.***

***Vrati mi radost tvojeg spasenja,
daj mi duh koji te želi slušati.“***

Ps 51, 10-12 (SHP)

2

Nitko nije ravan Bogu

Psalam 89

Što mislite, što je ljepše: pogled prema vrhu ili pogled s vrha svijeta? Pogled prema vrhu iznad kojeg ne postoji ništa više ili pogled s vrha Himalaja do kraja obzorja?

Takvu nam perspektivu, sliku o Bogu, nudi autor *Psalma 89*. Čitajući psalam od kraja prema početku, čini nam se kao da se uspinjemo prema vrhu svijeta. A s vrha svijeta pruža se pogled kakav je opisan u prvih 19 stihova.

S vrha svijeta čovjekovo divljenje izaziva „ljubav“ onoga čije se ime ne smije ni izgovoriti. Ljubav se očituje kroz „vjernost koju valja naviještati kroz sva koljena“. Ta ljubav nema vremensko ograničenje i njen temelj stoji na samom vrhu, „na nebu“. Zastava koja se vijori na samom vrhu jest zastava ‘Saveza’. Savez Boga i čovjeka. Obećanje, zakletva dana Davidu, slugi svojemu, da će njegovo potomstvo održati do vijeka.

Čovjekov život, češće no išta drugo, obilježavaju pogledi iz podnožja planina. Uprti prema gore, prema nebu „odakle nam dolazi pomoć“. Naša sadašnja situacija i neizbježna prisutnost teškoća i nevolja, zamagljuje nam pogled. Osjećamo se kao da nas je Bog ‘zaboravio’, ‘ostavio’ ili ‘prepustio dušmanima’.

Što tada činiti? Valja se ponovo uspeti prema samom vrhu. Naše tužbalice, kao što jest ovaj *Psalam 89*, ne nestaju. No, s vrha planine, iz Božje perspektive vidi se drugačije. Potpunije, jasnije i dalje. Iznad svega i svih stoji „Jahve Sabaot, Bog nad vojskama“. Samo On zaslužuje slavljenje i klicanje riječima svete pjesme koja se čuje do nakraj Njegove zemlje!!!

3

Na Božju riječ nebesa su stvorena

Psalam 33

Kako su psalmi duboki i divni!!! Toliko je mudrosti zapisano u njima.

Mudrosti i istine o naravi i uzvišenoj ljepoti našega Boga.

Evo nekoliko uputa *Psalma 33*:

- Dolikuje ti slaviti Boga jer si opravdan(a).
- Sviraj mu i pjevaj, koristi se svojim darom.
- Ne nabrajaj, ne ponavljaj se neprekidno, dopusti da nova milost rodi **novu pjesmu!**
- Radi to u **sluzi** s Božjim narodom i **radosno** jer:
 - Božja riječ je **istinita**.
 - On voli pravednost i pravdu.
 - On ispunjava zemlju **vjernom ljubavlju**.
 - On je svojom Riječju i **svojim dahom** stvorio nebo i zemlju.
 - On je uredio svemir tako da opstaje i stalno se gradi te dao uredbe da se sve odvija skladno.
 - Njegova je naredba **neopoziva**, a zapovijed njegova **stvara**.
 - On nadgleda i **zna sve** o narodima, vladarima i vojskovođama.
 - On zna naume i ideje te jedini ima vlast pokrenuti i opozvati stvari ako to želi.
 - Blago onima koji su odabrani i koji žive u Njegovoj ljubavi!
 - **Bog spašava, Bog odlučuje bitke**.
 - **Nepobjedivo je njegovo spasenje, on je oslonac svojim štovateljima, onima koji se pouzdaju u njegovu milost.**

4

Bog kraljuje nad svima

Psalam 103

„Blagoslivljaj Gospodina, dušo moja, i sve što je u meni, sveto ime njegovo! Blagoslivljaj Gospodina, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova: on ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on čuva od propasti život tvoj, kruni te dobrotom i ljubavlju; život ti ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja.“

Blagoslivljaj Gospodina, dušo moja. Odvojite trenutak da razmislite o značenju tih riječi ovih dana. Prisjetimo se kako Gospodin u svojoj milosti nije postupio s nama onako kako smo to zaslužili. Umjesto toga Gospodin je bio spor na gnjevu, milosrdan i milostiv. Nije nam uzvratio prema našem nemoralnom ponašanju, već nam je dao Isusa, svoga sina, da umre na križu. Dok je Isus bio na križu, njegove su ruke bile raširene, jedna prema zapadu, a druga prema istoku. Tako nam je Gospodin dao znak koliko je daleko od nas udaljio naše prijestupe i dao nam nadu na ovoj zemlji, ali i život u Isusu. Tako da, blagoslivljaj Gospodina, dušo moja, i sve što je u meni, blagoslivljaj sveto ime njegovo!

5

Bog je veći od svih bogova

Psalam 135

Bog je veći od svih bogova i to nije nemoguće dokazati jer možemo pronaći dovoljno biblijskih stihova koji o tome govore. Za kršćane to je vrlo jasno, barem u teoriji. To je nešto što svi znamo, a očekuje se da u to i vjerujemo. No, sporna je naša praksa, naš svakodnevni život.

Kako mi u svom životu vidimo i prepoznajemo Boga? Možda kažemo da smo upoznali Boga jer on je naš Spasitelj. No, jesmo li uistinu svjesni da nema većega od njega? Ako znamo i vjerujemo da je Bog veći od svih bogova, kako to da nakon čitanja ovakvog psalma ili nakon slušanja propovijedi koja to naglašava, nastavljamo živjeti kao da se od nas ništa ne očekuje?! Nije nam važno? Ili, možda, ne razumijemo?

Vjerujemo li u Božju suverenost kada pogledamo realnost svijeta u kojemu živimo?! Ratovi i nemiri, pandemije i bolesti, vremenske nepogode... izgleda kao da je sve potpuno izmaklo kontroli. No, vjerujemo li u to? Zastanimo na tren. Duboko udahnimo. Prisjetimo se poput psalmista svega što je Bog već učinio za nas (Ps 135, 4-14). Nije to samo podizanje svijesti ili našeg morala – to je poticaj našoj duši da slavi i cijelom našem tijelu da se okrene i štuje Boga, koji je jedini i najveći.

6

Božja mudrost nema granica

Psalam 147

Psalam koji čitamo na predivan način pokazuje kako je Bog sveobuhvatan u životu čovjeka. Podsjeća nas kako je Bog taj koji stvara sve što nas okružuje, brine se o svemu, liječi sve i upravlja svime. Podsjeća nas da je velik naš Gospodin i svesilan, nema mjere mudrosti njegovoj. Ta istina može biti toliko oslobađajuća u našim životima kada je odlučimo prigrliti u svoja srca i umove.

Psalmist nas u ovom psalmu poziva da hvalimo Boga, pjevamo pjesmu zahvalnu, da ga slavimo zbog svih istina koje ga opisuju.

Te istine možemo preslikati na svoj život koji je ispunjen dobrim, ali i izazovnim vremenima, preprekama i situacijama u kojima moramo donijeti odluke koje često puta nisu lagane.

To su trenutci kada istina o Božjoj mudrosti postaje stvarnost na koju se možemo osloniti. Bog želi biti dio naših izazova, želi nam pomoći da preskočimo prepreke i u njegovoj mudrosti donosimo odluke. Poziva nas da mu se prepustimo s povjerenjem i oslanjamo se na Njegovu mudrost, a ne na svoj razbor. Podsjeća nas, kao što u psalmu piše, da vlada svim stvorenim, brine se o svim našim potrebama, čuva nas i postavlja naš život na pravi temelj.

S tom mišlju prisjetimo se svih onih trenutaka kada nam je Bog u svojoj mudrosti bio oslonac, svjetlo i snaga. Zahvaljujmo i proslavljajmo Boga zbog svega dobrog što čini u našim životima. I molimo da u svemu možemo tražiti i vidjeti njegovu mudrost.

7

Bog nam je zaklon i utvrda

Psalam 46

Sve se oko nas ruši. Čak i najmanja neugodnost može uzrokovati da nas val emocija proguta. Vjera koja je trebala pomicati planine poljuljana je i naše srce tone u morske dubine. Zbog tempa života lako se izgubiti u tom kaosu. Usredotočeni smo na ostvarenje svojih planova i uzrujavamo se kad nešto ne možemo napraviti.

Kad stvari ne idu onako kako očekujemo, ljutimo se na Boga, žalimo se. Zaboravljamo da je on „u nevolji uvijek prisutna pomoć”. Zaboravljamo da je On naša utvrda kada se borimo. Bježimo od Boga kada ga najviše trebamo. On kaže: „Budi miran i znaj da sam ja Bog.” Pronađi vrijeme da budemo mirni i budemo s Bogom (Biti miran i biti s Bogom) u trenutku kada je naš grad napadnut, čini se protivno svakom razumu. Svijet od nas očekuje da reagiramo, da učinimo nešto. A, ipak, od ljudi u utvrdi očekuje se da prežive u tišini, njima kroz grad teče rijeka žive vode koja im pruža sve što im je potrebno dok mirno sjede u utvrdi. Naša nam perspektiva samo pokazuje kako vode huče i pjene se, kako se planine tresu i tresu, ali Bog je s nama, naša utvrda neće pasti.

II. Priznati krhkost ljudsku

Zadivljeni Božjom veličinom o kojoj smo promišljali proteklih dana, zastanimo u strahopoštovanju pred Stvoriteljem svemira i suočimo se s vlastitom ljudskošću. Provedimo nekoliko narednih dana promišljajući o vlastitoj nemoći, nedostatnosti i krhkosti. Osvijestimo ponovno da smo prolazni poput daška, a tako nestrpljivi i puni pitanja. Priznajmo da smo zastranili od Boga i da smo preponosni da bismo ga slijedili. Priznajmo da tako često živimo s bolom u duši, a Boga iskreno tražimo tek u doba nevolje.

8

Čovjek je kao dašak

Psalam 144, 1-7

„Čovjek je kao dašak, prolazan kao sjena.”

Ako ove riječi shvatim osobno, one glase: „Ja sam kao dašak, prolazan sam kao sjena.”

Samo u ovom trenutku na svijetu ima više od osam milijardi ljudi poput mene. Razmišljam o osobi koja je na istom ovom mjestu živjela prije 200 godina. Čime se bavila? Što ju je brinulo? Čemu se nadala? Što je postigla u životu? Tko to zna i kome je uopće stalo? Živjela je neko vrijeme na Zemlji. Iz perspektive vječnosti bio je to jedan dašak, prolazna sjena.

U usporedbi s veličinom svemira i neograničenošću vječnosti tako sam malen i kratkotrajan.

Bože, tko sam ja da se o meni brineš? Tko sam ja da misliš o meni?

Nevjerojatno zvuči da je Stvoritelju svega što postoji stalo do jednog daška ili sjene. Ipak, Bogu je stalo do svakoga od nas. Poziva nas da se oslonimo na njega kao na *stijenu*, da prihvatimo da nas on osobno *priprema* za sve što je pred nama. On želi biti naš *izbavitelj*, naša *utvrda* i *sklonište*.

Bože, oprosti mi kad sam, ovako malen i prolazan kakav jesam, toliko zaokupljen sobom i stvarima koje me okružuju da zanemarujem tebe. Hvala ti za spasenje koje mi daješ, tvoju prisutnost i sve blagoslove u mojem životu.

Čovjek je nestrpljiv i pun pitanja

Psalam 39

Zamukoh, zanijemjeh, glasa ne puštah, ali uzalud – bol mi postade gorča, Davidove su riječi.

A nekako su i moje, vjerojatno i vaše. Iskustvo je bezvremensko. Kada smo stiješnjeni razočaranjem, strahom, nepravdom, gubitkom, neizvjesnošću, samim životom, često se osamimo pa propitujemo, rasplićemo, rješavamo i nerijetko se rasplačemo. Umom lete pitanja, želimo odgovore, sada, što prije. Ali bučno je. Tišina je glasna. Nemir. Pogrešne misli. *O Bože, što će biti sa mnom, čemu da se nadam*, pita se David. Polako spoznaje svoju nedostojnost, grješnost, krhkost, svoju nemoć. Zna da je čovjek kao dašak. I okreće se k Bogu, Gospodar. Osjeća olakšanje, kraj lutanja kada shvati da je sve oko njega prolazno i isprazno. *Moja nada je u tebi*, konačno zaključuje, pročišćen. I ja.

Volim psalme. Volim kako dotiču moju svakodnevicu. Volim kada mi, kao Davidu, suze isperu vidik i dušu. U svijetu nemira, nesigurnosti, tjeskobe, pravo je utočište uznemirenu srcu Bog o kojemu govori David u svojim psalmima. Bog koji jednako tako i danas štiti, daje sigurnost i ljubav vječnu. Kada tako rasterećena, u Njegovoj prisutnosti, samo mirujem i osluškujem, preplavi me spokoj, sigurnost i zahvalnost. U neupitnoj prolaznosti svega što nas okružuje, to je neopisivo, neprolazno bogatstvo. *Zamukoh, zanijemjeh – jer Ti si sva moja nada.*

10

Svi su ljudi zastranili

Psalam 14

Psalam 14 odjekuje našim modernim srcima odražavajući naše ljudsko putovanje, često obilježeno odstupanjem od pravednosti. Govori duboko, podsjeća nas na naše uobičajeno odstupanje od Božjega puta. Međutim, ne nudi očaj, već nadu i poziv. Poziva nas na strahopoštovanje pred veličanstvom našega Stvoritelja koji gleda na nas s neizmjernom ljubavlju i milosrđem unatoč tome što je stvorio svemir. Psalam nam šapće da se s čovječanstvom suočimo s hrabrošću, ukorijenjenom u dubokoj Božjoj ljubavi, a ne sa strahom.

U našim nesavršenostima Božja nepromjenjiva ljubav i milost ostaju postojani. On je naš nepokolebljivi vodič, nudi snagu kada smo izgubljeni ili svladani. *Psalam 14* potiče nas da se vratimo u zagrljaj našega Nebeskog Oca pronalazeći radost i mir u hodu Njegovim pravednim putem.

Ta poruka, poziv da prigrlimo svoja ograničenja i rastemo uvjerala nas da nismo sami. Shvaćajući svoje stranputice, trebamo se sjetiti Božjih raširenih ruku, spremnih da nas dočekaju, iscijele i vode.

Razmišljanje o ovom psalmu donosi nadahnuće i utjehu. Podsjeća nas da tijekom cijeloga životnog puta nikada nismo izvan dosega Božje ljubavi. Stanimo sa strahopoštovanjem pred našega Stvoritelja i suočimo se sa svojom ljudskošću, srca ispunjenoga vjerom, znajući da u Njegovoj prisutnosti leži naše istinsko ja i najveća nada.

11

Ljudi su preponosni da bi slijedili Boga

Psalam 10

Uznemirava li nas smjer kojim ide ovaj svijet?

Slušanje vijesti ovih dana bolno je iskustvo.

Gledati kako se ugnjetavaju ljudi svih dobi, spola, rasa..., sasvim je dovoljno da svi zajedno sjednemo i kažemo: „Bože, gdje si?“

Kako živjeti s radošću kada nam se sve to događa pred očima, i toga je sve više?

I David se u *Psalmu 10* zapitao: „Zašto, Gospodine, stojiš daleko? Zašto se skrivaš u danima tjeskobe?“ U svojoj molitvi navodi pet znakova zlih ljudi: ponosni su (Ps 10,2-4,6), usta su im puna zlobe i klevete (Ps 10,3,7), pohlepni su (Ps 10,3,9), nasilni su (Ps 10,8-10), bezbožni su (Ps 10,4,11). U njima se vodi borba o postojanju Boga i potiskivanju istine. U svom srcu i umu bez prestanka moraju ponavljaju da Bog ne postoji.

Učinimo što i David – dođimo Bogu u molitvi.

Teško je moliti kad opaki napreduju, teško je moliti kada se Bog čini udaljen, ali živimo po vjeri, a ne po osjećajima.

Bog je bio s Davidom dok je pisao ovaj psalam, Bog je s nama upravo u ovom trenutku, nije daleko.

Isus vidi sve i On je podnio križ zlih ljudi i pobijedio nad zlom.

I zato, ako nas uznemirava smjer u kojem ide ovaj svijet, osvijestimo se – ovaj svijet nije naš dom. Mi smo samo u prolazu!

Ojačajmo svoje srce, budimo hrabri!

12

Ljudi žive s bolom u duši

Psalam 13

Gledajući prirodu, vidimo da poslije tamnih oblaka, ma kako dugo bili na nebu, uvijek dolazi sunce. Tako je i u životu koji nam često izgleda kao mijena radosti i tuge, dobrih i loših dana.

Život često donosi bol, kako fizičku tako i onu duševnu, i nitko od nas nije otporan na bol.

Psalmist David u *Psalmu 13* osjeća tugu u srcu i bol u duši te se pita dokle će Bog zaboravljati na njega. Vjerujem da se lako možemo poistovjetiti s njim. Vjerojatno ponekad i sami imamo osjećaj da bol predugo traje, da nema kraja boli. Tada posrćemo i osjećamo se kao da su nas svi ostavili, i Bog i ljudi.

Bolest, gubitak drage osobe, samoća... sve to može stvarati takvu bol i nije lako s tim živjeti.

Ali, imamo izbor – s bolom u duši možemo živjeti tako da se samosažalijevamo i očajavamo ili da zazivamo Gospodina, kojeg poznajemo po vjernosti i dobroti, podsjećajući se na sva dobra koja nam daje kroz život.

Ako izaberemo pouzdanje u Božju dobrotu kao i psalmist, možda bol neće nestati, ali lakše ćemo živjeti s njom jer sam Gospodin obećaje: “*ja ću okrijepiti dušu iscrpljenu, dobro nahraniti dušu klonulu.*” (Jr 31,25)

Trebamo li više od toga?

13

Čovjek traži Boga u doba nevolje

Psalam 22

Kakvo bolno, kakvo gorko iskustvo. Nevolja koju nitko na svijetu ne želi doživjeti. Ostavljen, prezren, izrugan. Taj vapaj i poziv u pomoć dok mu se srce topi kao vosak: *Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?* Može li biti teže?

I dok mu se rulja ruga misleći da ga je Bog ostavio, sjećanje na vrijeme kada je Bog izbavio svoj narod vraća mu nadu i vjeru u izbavljenje. Od trenutka kada je na prsima svoje majke osjetio sigurnost, on se oslanja na Njega.

Kako nevolja koju psalmist opisuje, može pomoći i biti utjeha nama? Psalam nam pruža toliku sigurnost da u nevolji NISMO SAMI! S nama je Isus Krist koji je kao čovjek podnio patnju, bol i nevolju kakvu mi ne možemo ni zamisliti. Zato razumije svaku našu patnju i bol. Zato nas izbavlja iz svake nevolje kada vapaj našeg srca izlijevamo pred Njim. Zbog Njega pjevamo hvalospjeve Bogu koji nas čuje! Svjedočimo zato budućim naraštajima o pravednom Bogu koji spašava. Zazivajmo Ga u nevolji, tražimo svim srcem! Tada će radost i sreća preplaviti naše živote.

III.

Čeznuti za čistim srcem

Dok nastavljamo čitati psalme i poticajna promišljanja, razmišljajmo o svom životnom putu. Zapitajmo se danas: „Čeznem li ja uistinu za čistim srcem?!?” U danima koji su pred nama nastavimo priznavati Bogu svoju nemoć, svoju buntovnost i svoju krivnju. Zamolimo ga za oprostjenje i budimo spremni prihvatiti ga. Nastavimo čeznuti za Bogom i usredotočimo svoje srce na njega, molimo ga da od nas ukloni svaku želju za zlom.

14

Priznati svoju nemoć

Psalam 6

Bez nade i bez Boga čini se jednostavno shvatiti koliko smo nemoćni, zar ne? A što je s onima od nas koji poznajemo Boga? Kada je sve dobro, kada sunce sja, hodamo kroz život s Bogom i često si umišljamo da smo moćni i da imamo „stvari pod kontrolom“. Bog nam tada nije potreban kao i zrak koji udišemo. A, onda, kada uslijede *pustinje i oluje*, sjetimo se kako smo nemoćni, kako ništa nije pod našom kontrolom. Baš kao i David kažemo: „Smiluj mi se, Bože, nemoćan sam.“ (Ps 6,2)

Zašto su potrebne suze i bol? Zašto nam sunčani dani opetovano daju iluziju moći i snage? I, možda najteže pitanje, zašto se čudimo i opiremo *pustinjama i olujama* kada su one, očigledno, najučinkovitiji način da se vratimo Bogu? Možda je odgovor vrlo jednostavan – zbog onoga ljudskog u nama. Kao ljudi uvijek negujemo tu ideju kako možemo (i trebamo!) sami, a Isus nas zove da priznamo svoju nemoć i shvatimo kako je upravo On izvor naše snage, moći i okrepe. Samo ne onih koje dolaze od nas, već od Njega! Kada se kao David nalazimo u tjeskobnim situacijama, ta istina daje nam utjehu i nadu.

Ali, ne zaboravimo da smo jednako u potrebi za Bogom bez obzira na to kakvi su dani iza nas ili ispred nas. Priznati tu potrebitost ne znači biti poražen već sasvim suprotno, to znači da smo zajedno s Njim pobijedili.

Priznati svoju buntovnost

Psalam 25

Obratio sam se prije 12 godina i prvo što mi je rekao Duh Sveti jest PONIZNOST! Poznavao sam tu riječ, ali što ona znači?!...

Trebalo mi je vremena da shvatim u svojoj 45. godini koliko je moj život do tada bio zatrovan lošim navikama, stavovima, razmišljanjima i ponašanjem. Odrastao sam u obitelji koja je većinom bila nevjernička, u patrijarhalnom obiteljskom okruženju s iskrivljenim vrijednostima koje u mladom čovjeku lako izrodi buntovnost. Izrodi, raste, deblja se, mutira u razne oblike i usrećuje vlasnika na tugu i žalost njegova okruženja.

Krist je prije dva tisućljeća rekao svojim učenicima: "Idite po cijelom svijetu! Objavite Radosnu vijest svim ljudima!" i evo, srećom, neki još hodaju... i naišli su na mene... Kako je ta vijest stigla i do mene ni danas mi nije jasno, ali sretan sam da jest. Stih iz *Psalma 25* „Ne sjećaj se mojih grijeha iz mladosti niti svega što sam činio iz buntovnosti“, moja je molitva pokajanja, pokajanja praćenog rijekom suza prilikom obraćenja. Suze nisu prestale teći i jave se uvijek na spomen Božje veličine, dobrote, ljubavi, milosti, istine, vjernosti, suosjećanja... suze su to zbog mojih grijeha i zlih djela koje one ne mogu oprati. I zbog poniznosti koja se još bori s mojom buntovnošću. Gadan je to rat!

„Pogledaj moj jad i muku i oprosti sve moje grijehе... Zaštiti me! Spasi me!“ (Ps 25,18-20)

Priznati svoju krivnju

Psalam 38

„Nisam kriv“ ime je nekadašnjega zatvorskog benda osnovanog u kaznionici u Glini. No, to je i prva reakcija svakoga od nas kada smo suočeni s vlastitim propustima, greškama, lošim postupcima prema sebi i drugima. Ako smo još skloni sindromu „nepogrešivosti“, onda je to pravi opis naše osobnosti. Nikad nisam kriv i ništa krivo nisam učinio, to su samo objede drugih prema „savršenom meni“.

U *Psalmu 38* kao da čitamo skraćenu biografiju još jednoga biblijskog patnika Joba. No, za razliku od Joba, stanje ovog čovjeka povezano je s grijehom. To što mu se događa, rezultat je grijeha koji donosi nemir, fizičku bol, napuštenost i nerazumijevanje. Pokazuje nam povezanost našega unutarnjeg i fizičkog života. Ponekad se određeni emocionalni, psihološki, pa čak i duhovni problemi, mogu manifestirati na fizičkom zdravlju. U svojoj muci ovaj patnik traži izlaz i rješenje, a nalazi ga u priznanju svoje krivnje, pouzdanju u Boga i nadi da će ga Bog izbaviti.

Zastanimo i napravimo inventuru svoga duhovnog stanja. Suočimo se sa svojim životom i donesimo ga pred Boga. Rezultat će biti „kriv sam, grešan sam“, ali vjerom u Krista Isusa krivica je izbrisana, a grijeh je oprošten. Priznati krivnju, korak je prema oproštenju i iscjeljenju. „*Sad, dakle, nema više nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu. Jer zakon duha života u Kristu Isusu oslobodio me zakona grijeha i smrti.*“ (Rimljanima 8,1-2).

17

Primiti oprostenje

Psalam 32

Na početku *Psalma 32* David, umjesto da prizna, pokušava sakriti svoj grijeh pred Bogom. Takav skriveni grijeh može napraviti ogromnu štetu u čovjekovoj duši. Ako svoj grijeh skrivamo, nemamo pristup Božjem oprost koji nam je prijeko potreban. Bez Božjega oprosta, kao i David, postat ćemo sve jadniji i slabiji. Još gore, ako ne priznamo da smo grešni, postat ćemo samopravedni i pokušati se sami opravdati pred Bogom. A to je nemoguće. Međutim, ako svoj grijeh priznamo, možemo biti sigurni da će nam Bog oprostiti. Dio je Božjega karaktera da oprašta - to On jest. Bog je „Otac milosrđa” (2. Kor 1,3). U našoj je ljudskoj prirodi da očekujemo, čak i kada oprostimo nekome, da nam ta osoba na neki način nadoknadi ono što je učinila. Ali Bog nije takav. Bog nam oprašta potpuno i bez ikakvih uvjeta. Naša djela ionako ne mogu zaslužiti Božji oprost. Jedino što mi možemo učiniti jest doći k njemu ponizna srca i priznati svoju nemoć. A to je i sve što Bog traži od nas - da dođemo sa svim svojim teretima i grijesima, a On je taj koji će nam oprostiti i obnoviti nas u zajedništvo s Njim.

Čeznuti za Bogom

Psalam 42

Kao što je izvor početak bilo kojeg vodenog toka, tako je Isus početak moga života. Sjećam se svojih prvih unutarnjih borbi između sumnje i vjere, očaja i želje za Božjom prisutnošću. Neočekivano sam se našla u vrtlogu preispitivanja istinskog obraćenja. Sve što sam voljela i radila, postalo je besmisleno. Postala sam čudna svojim prijateljicama, osjećala sam kao da me kroz njih neprijatelj pita: „Gdje ti je Bog tvoj?!“ Premda je moja duša tugovala, odlučila sam u noćnim satima čitati Ivanovo evanđelje. U dubini provalije nadala sam se oslobođenju od ropstva nesigurnosti. Oslobođenje je došlo, a ja sam uronila u vodu krštenja sigurna da sam našla izvor žive vode.

Pisac *Psalma 42* je levit, čovjek posvećen Bogu, koji se brinuo o štovanju, žrtvama i prinosima u hramu. To je bio njegov identitet. Hram u kojemu je služio bio je razvaljen, a on sam u zarobljeništvu. Razmišljam o boli i agoniju kroz koju je prolazio. Istovremeno fascinira me sloboda kojom izlazi iz religijskih okvira te u potpunosti otvara svoje srce priznajući da je poljuljan zbog okolnosti u kojima se našao. Žeđao je za Bogom i susretom s njim. U toj oluji osjećaja njegova je vjera nadvladala. Ne znam je li ovaj levit bio među onima koji su doživjeli obnovu hrama, ali on sam sigurno je bio obnovljen. Kolika je milost osjećati istinsku čežnju za Bogom. Kada se osjećamo razvaljeni poput hrama, kada smo uništeni životnim okolnostima poput ovog levita, čvrsto se držimo Božjih obećanja. Znamo tko je naš neprijatelj, ali također znamo tko je naš spasitelj!

19

Moliti Boga da ukloni svaku želju za zlom

Psalam 141

Amiši su poznati po jednostavnom životu, jednostavnoj odjeći, pacifizmu i sporosti kojom usvajaju modernu tehnologiju. Vjerujući da je zlo posvuda, stvorili su vlastitu zajednicu kako bi se suprotstavili tom problemu, odnosno kako ne bi kompromitirali svoja uvjerenja i svoju vjeru. Ali bez obzira na to što čine, zlo nastavlja postojati. Ne postoji način da mu se pobjegne čak ni unutar njihove zajednice.

U *Psalmu 141* vidimo kako David piše molitveni psalam jer zna da je zlo posvuda. Vidimo njegovu iskrenu želju da pobjegne od zla. Psalam počinje molbom Gospodinu da usliši njegovu molitvu. Dok se licem u lice suočava sa zlom, svjestan njegove moći i onoga što bi zlo moglo učiniti, David se obraća Gospodinu s molbom da ga obrani od zla, da *postavi stražu* na njegova usta i pripremi njegovo srce. Od petog do sedmog stiha navodi situacije u kojima se našao i na kraju shvaća da ne može pobjeći od zla. Na kraju psalma okreće se Onome u koga se može pouzdati. Upire svoje oči u Onoga koji ga može izbaviti od zla. Tako i mi današnji dan provedimo u molitvama prepoznajući prisutnost zla, ponizimo se i povjerimo svoje dane Onome koji od nas može ukloniti svaku želju za zlom.

Usredotočiti srce na Boga

Psalam 57

Nakon bijega od Šaulovih ljudi David je potražio utočište u špilji vapeći Bogu, svojoj jedinoj nadi, da ga izbavi iz trenutne situacije. Vjera i postojano srce, čak i u životno opasnim situacijama, dovode do nevjerojatnog pomaka - od krikova očaja do iskrene hvale i slave Bogu.

Pod pritiskom života strahujemo za ishode teških situacija u kojima smo se našli. Često nas taj strah vodi u očaj. A kada smo iscrpili sve snage, dolazimo k jedinoj nadi – Bogu.

Svaka naša teška situacija predstavlja priliku da, umjesto jadikovanja, vjerujemo u Božju spremnost i moć da nas zaštiti, da usmjeravamo svoja srca na Njega. Usredotočiti srce na Boga znači ne prepustiti se okolnostima i svojim emocijama. Još više, znači usmjeravati svoje srce, čak i ako ono poželi lutati!

Dok vapimo Bogu, moramo biti svjesni da to nije stadij u kojem želimo ostati. Štoviše, poput Davida, želimo doći do hvaljenja i slavljenja Boga neovisno o okolnostima u kojima se nalazimo.

Kad se spustimo u svoje špilje, zavapimo Bogu u svojoj tuzi, boli i nevolji. Onda se opet vjerom penjimo, slavimo, radujemo se i zahvaljujmo Bogu. Tada uviđamo da je pravi izvor radosti ono što se događa u našim srcima, a ne ono što nas okružuje. Naša srca diktiraju našu radost.

Iako *Psalam 57* počinje s uznemirenim srcem, završava u pobjedonosnoj hvali. U svim okolnostima, svakoj špilji, možemo naći utjehu, radost i slavlje u uskrsnom Kristu. Usidreno u Bogu naše cijelo biće pretvara teške situacije u prilike za trajnu radost. To je velika privilegija!

IV. Uživati u radosti spasenja

Nakon priznavanja slabosti i grijeha, nakon obnovljene svijesti o velikom Božjem oproštenju, pred nama je vrijeme radosti. Kalendarski još smo daleko od Uskrsa, ali naše srce zna da je pobjeda već izvojevana. Bog ne uskraćuje svoju ljubav onima koji ga traže, on izbavlja iz propasti, on je sigurnost i obrana. Bog pretvara tugu u radost, a oni koji su to doživjeli ne mogu o tome šutjeti. Oni koje je Bog otkupio, uvijek iznova imaju razloga za zahvalnost i pjesmu slavljenja

Bog pretvara tugu u radost

Psalam 30

Bog je pretvarao tugu u radost i u mojem životu. Neki od tih trenutaka bili su veličanstveni i potpuno izvan mojih očekivanja! Različiti osjećaji preplavljivali su tada moje biće.

Muka, strah, briga, neizvjesnost, tuga, bol.

Olakšanje, sreća, zadovoljstvo, zahvalnost, nadahnutost i ispunjenost. Osjećaj voljenosti i pripadnosti.

To su bili trenuci traženja Boga. Mojih iskoraka u vjeri i prepuštanja Božjem vodstvu i djelovanju. Poput Davida i ja sam tada osjećala stihove:

„Htio si da te glasno slavim i da nikada ne ušutim. Bože moj, uvijek ću te slaviti.”

Slavljenje je odluka. Slaviti možemo uvijek. U povoljnim i nepovoljnim okolnostima. Slavljenjem zahvaljujemo Bogu za njegova djela, prizivamo i uzdižemo njegovo ime. Ostavljamo na trenutak svoju stvarnost i u središte pozornosti stavljamo Isusa. Častimo ga i štujemo zbog onoga što On jest. Slavljenjem se približavamo Bogu i on se približava nama.

Oduči danas slaviti Gospodina pjesmom. Bez obzira na to kako se osjećaš, dođi! Svoju omiljenu pjesmu (ili ovdje predloženu) pjevaj naglas. Ili u sebi, ako ne možeš biti u samoći. Razmišljaj o riječima pjesme. Zazivaj Isusovo ime dok ne osjetiš njegovu prisutnost.

Bog izvlači iz propasti

Psalam 40

Kada se nalazimo u dubokoj boli i kušnji, strpljivost i izdržljivost pokazuju duboki izraz naše vjere. Čitamo o Davidu koji se našao u dubokom blatu nevolja i tone sve dublje, ali je odlučio čekati na Gospodina. U svim teškim trenucima nadao se da će Bog stvarno intervenirati. I mi se puno puta nađemo u teškim trenucima, a čekanje na Gospodina nešto je što pokazuje aktivnu nadu koja je čvrsto utemeljena na Božjim obećanjima i Njegovoj vjernosti. Koliko god bili duboko u nevoljama, vjerujemo da je Božja milost iznad svega.

Bog nije samo čuo Davidove vapaje za pomoć, On ga je izbavio. David izražava svoju zahvalnost za Božju intervenciju i priznaje da samo kroz Gospodinovo izbavljenje može ponovno stati na čvrsto tlo. Priznaje da je Bog uvijek bio vjeran svojim obećanjima i da mu možemo vjerovati da će ih ispuniti. Ta poruka treba snažno odjeknuti među kršćanima koji vjeruju u nepokolebljiv Božji karakter.

Ovaj nam psalam nudi poticaji ohrabrenje da se i dalje oslanjamo na Gospodina, čak i kada se okolnosti čine bezizlaznima. U svim teškim i neizvjesnim vremenima, u vremenima čekanja možemo se pouzdati u Božju vjernost znajući da će On pomoći kao što je činio kroz povijest. Također, podsjeća nas na to da je važno dijeliti naša svjedočanstva i govoriti o Božjoj vjernosti drugima. Tako će mnogi čuti kako Bog djeluje, kako je silan i moćan, kako se možemo pouzdati u Njega.

Bog ne uskraćuje svoju ljubav

Psalam 66

Psalam 66 jedan je od mnogobrojnih psalama koji slave Boga i veličaju Njegovu moć.

Psalmist slavi i ističe „strašna“ djela koja je Bog učinio kako bi spasio Izraelce. On ujedno poziva sve narode da se pridruže slavljenju jer Bog je uvijek prisutan, kako onda tako i danas. Čitajući ovaj psalam, svjedočimo slavljenju Boga, Božje pomoći u iskušenju, radosti spasenja te zahvalnosti i širenju Božje slave.

To nije poziv samo na kolektivnoj razini, on se osvrće i na sebe osobno, dakle pojedinca. Slavi i zahvaljuje jer Bog je i njemu pomogao u trenutku nevolje i odgovorio na njegovo obraćanje i molitvu. A tko od nas i sam nije iskusio takve trenutke?! Trenutke kada nam se čini da Bog ne čuje i ne vidi, da nema izlaza. No, to je prevara jer Bog nikada ne odustaje od nas i ne krši svoje obećanje: *Sigurno te neću ostaviti; nipošto te neću zapustiti.* (Heb 13,5) Bog, također, kaže: *Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.* (Jr 31,3) Pojam *vječno* ne znači da nas Bog danas ljubi, a sutra ne ili da nas ljubi kad smo dobri, a ne ljubi ako pogriješimo. Čovjek se u svojoj slaboj naravi često ponaša upravo tako, ali Bog nikada. Njegova vječna ljubav trajno je stanje bez obzira na to kakvi smo mi. On nam ne uskraćuje svoju ljubav. *Psalam 66* poziva i nas da Mu se obraćamo u trenucima nevolje, bolesti i iskušenja. On čuje, On vidi, On izbavlja.

Možda životne okolnosti nisu uvijek lake, ali mi vjernici imamo razlog za trajnu radost jer nas Bog, kroz Isusa Krista, spasi od „najveće nevolje“, vječne propasti.

Bog je sigurnost i obrana

Psalam 91

Nakon potresa i virusa COVID-19 u 2020. godini riječi *zaštita* i *sigurnost* dobile su novo značenje. Nevidljiva bolest i prirodne katastrofe bile su izvan naše kontrole. *Psalam 91* govori o tome kako nas Bog štiti od upravo takvih napada i tvrdi da ništa neće nauditi onome tko živi u skloništu Svevišnjega. Je li to istina? Zar nikada nećemo doživjeti zlo? Ne, mislim da je riječ o položaju naše sigurnosti. Poput prispodobe o kući izgrađenoj na stijeni, oluje i poplave došle su, ali kuća je stajala čvrsto zbog temelja. Naša sigurnost više je povezana s izvorom sigurnosti nego sa stvarnim okolnostima oko nas. Sjećam se kad su se moja djeca bojala, dolazila su k meni da ih primim u svoje naručje. Nisam ih baš mogla zaštititi, ali kad su bila u mom naručju, osjećala su se dovoljno sigurno da zaspu. Smjestila su se na najsigurnije mjesto koje su znali i vjerovala da ih neću pustiti. Kada se bojimo, kako ćemo se suočiti s tim strahovima i nastojati se zaštititi? Ovaj nas psalam poziva da se smjestimo u naručje našega Oca i vjerujemo da je On siguran temelj i da nas nikada neće napustiti.

Oni koje je Bog otkupio, uvijek iznova zahvaljuju

Psalam 107

„Jer nasiti dušu čeznutljivu i napuni dobrom dušu izgladnjelu.“

Ps 107,9

Čudesna je dobrota Jahvina! Unatoč mojim slabostima, unatoč mojim padovima ona me uporno traži, ona me blagoslivlja u mojoj bespomoćnosti!

Bez snage za dalje zavapila sam Gospodinu prije trideset godina i On me oslobodio, otpao je teret tjeskobe iz moje nutrine, u moje srce ušla je radost. Htjela sam mijenjati svoje bližnje, koprerala sam se u boli od proživljenih trauma u djetinjstvu, tama je ulazila u moju dušu sa svakom novom nepravdom ili grubosti koju sam doživljavala na radnom mjestu, sa svakom mojom nepromišljenom i glupavom reakcijom...

A onda me Gospodin potaknuo da vodim dijete na vjeronauk u Baptističku crkvu u Radićevoj ulici 30. Za to vrijeme ostajala bih sve češće na bogoslužju. Trebalo je proći nekoliko mjeseci da moje srce omekša, da se otvori, da se oholost otopi, da se utvrde sruše i da žedno počnem piti Riječi života i uživati u zajedništvu vjernih. „Drugi čovjek postao sam u blizini te ljubavi“ kaže jedna pjesma koja me ispunja radošću i zahvalnošću. Znam da mi je grijeh oprošten i da me je Krist svojim milosrđem spasio od suda. I kako onda neću klicati Gospodinu zahvalnoga srca poput psalmista:

„Neka hvale Gospoda za milosrđe njegovo i za čudesa njegova sinovima ljudskim!“ Ps 107,31

26

Radost pobjede čuje se među pravednima

Psalam 118, 5-18

Možete li se sjetiti onoga osjećaja kada ste shvatili da ste, zbog onoga što je Isus učinio za nas, opravdani u Božjim očima? Poznajete li radost Gospodinove pobjede, doživljavate li je svaki dan?

Unatoč tome što je David bio poznat kao onaj kojega je Bog volio, on je i dalje grijешio i pokušavao to prikriti. Iako je Bog kaznio Davida smrću njegova sina, nije ga ostavio, kao što nije ostavio ni izraelski narod. Bog ne napušta svoj narod, ali mu sudi, i to pravedno.

U svakodnevnom životu puno stvari odvlači našu pozornost kao što su, primjerice, telefon, televizor, društvene mreže. Ljudi koji su spašeni vide kako je đavao neprestano oko nas, zahtijeva našu pozornost, zahtijeva da zaboravimo na pobjedu našega Gospodina. Hoćemo li upotrijebiti Sveto pismo da natjeramo đavla da pobjegne od nas kao što je to učinio Isus ili ćemo ga dočekati, nahraniti, napojiti i učiniti da se osjeća tako dobro da će se htjeti vratiti.

Gospodin ima konačnu pobjedu! Radujmo se njegovoj pobjedi, trudimo se biti poslušni Gospodinu i ne nasjedajmo na prijevaru Zloga.

V. Uroniti u mudrost Božju

Ljudski je život pun uspona i padova. Život kršćanina pun je uspona i padova. Nakon priznavanja grijeha, nakon dobivenog oprostjenja i prepuštanja radosti spasenja, postoji velika opasnost da ponovno počnemo grijешiti. Zato Bog nudi čovjeku pristup svojoj mudrosti koja se temelji na strahopoštovanju prema Bogu. Kroz svoju Riječ Bog daje čovjeku jasne upute kako živjeti čestito i razumno, kako se oduprijeti grijehu i kako izbjeći savjete zlih. Bog upućuje čovjeka na blagodat života u zajedništvu s Bogom, ali i s drugim čovjekom. Mudar će čovjek poslušati Boga i prepustiti se Božjem sveznanju.

Poštovanjem Boga počinje mudrost

Psalam 111

Za neke ljude znamo reći da žive u svom svijetu. Time zapravo hoćemo naglasiti da su toliko zaokupljeni vlastitim zamislima, pogledima, iskustvima, sklonostima, navikama, postupcima, postignućima, promašajima i planovima da do njih teško dopire išta što nije predmet njihova interesa ili neposrednih potreba.

Sami su svoji, po svemu na svoju ruku, prividno svoji na svome i, kao, slobodni od svega i svijuu. Poduzetni, fokusirani, ambiciozni, žustri, uronjeni u ovdje i sada. Bez potrebe, želje, radoznalosti, čuđenja, promišljanja, divljenja za išta izvan sebe samih. Efikasni su, požrtvovni, predani, marljivi, puni znanja i sposobnosti. Posve unutra, a posve izvan života i svijeta...

Ne mogu poput psalmista zastati, ogledati se oko sebe i, zapanjeni, prepoznati i zadiviti se Božjim silnim, sjajnim, veličanstvenim djelima. Nemaju ni prostora ni vremena u kojem bi spoznali stalnost, vjernost i trajnu Božju opredijeljenost za čovjeka. Izmiče im Božje *zauvijek* i *dovijeka*, koji sigurnošću dočekuju i obavijaju čovjekove dane. Ne stignu dosegnuti i nadahnuti se njegovom blagošću, čudesima, istinom, pravednošću i slavom. Ne prepoznaju odatle ni savezom zajamčeno spasenje. Pa kako bi onda mogli istinito sagledati svoj životni titraj u vremenu, svoje zrnice prostora u svemiru? I kako bi se tek mogli vinuti do iskrena poštovanja prema Bogu?

Mudro čine koji ga poštuju. Mudrost za poštovanje. Poštovanjem do mudrosti. Je li trenutak da iz svog svijeta zakoračim u Božji?

Živjeti po Božjim uputama

Psalam 119, 1-16

Dok razmišljamo o Božjim zapovijedima, mnogo puta uz njih imamo negativne konotacije. Uostalom, tko zapravo može reći da voli pravila? Mi ljudi, općenito, više volimo biti sami svoji gospodari. I ne volimo kada se netko upliće u naše planove.

Međutim, ako pogledamo psalmiste i njihov odnos prema Božjim pravilima, oni imaju drugačiji stav. Ne žele izbjeći pravila, štoviše, vruće mole Boga da njihov život bude u skladu s njegovim zakonima. Kako je moguće da su ti ljudi željeli nešto što je toliko protivno ljudskoj prirodi?

Odgovor je u mudrosti i ljubavi. U mudrosti shvatili su da se jedino po Božjim pravilima isplati živjeti. Razmislimo... Kada je taj predivni Bog, koji je za nas bio spreman dati svoj život, dao zapovijedi svojoj djeci, kako te zapovijedi ne bi mogle biti samo za naše dobro? Njegove upute zaista vode u život, i to ne bilo kakav život, nego onaj ispunjen Isusom.

Da, istina je da to ponekad znači odricanje, no u sjeni vječnosti to se i te kako isplati. Sigurna sam da bismo bespogovorno prihvatili svaku uputu koju nam je Bog ikada dao kada bismo imali priliku sagledati situaciju iz njegove perspektive. Zašto? Jer bismo tada vidjeli da su te upute zapravo dar. Prekrasan dar koji nam omogućava radostan i ispunjen kršćanski život.

Ne slušati savjete zlih

Psalam 1

„S kim si, takav si.“ Samo je jedna u nizu narodnih poslovice koja govori o utjecaju okoline na naš život. Premda u životu često ne biramo ni ljude ni okolnosti, pisac *Psalma 1* podsjeća nas da usprkos svim okolnostima, uvijek možemo odabrati put kojim ćemo koračati. Možemo odabrati između dva puta: možemo slijediti mudrost Božju ili poslušati savjet opakih. U tekstu za opake kaže: „Oni su k'o pljeva što je vjetar raznosi. Jer Jahve zna put pravednih, a propast će put opakih.“

Pljeva označava sitni ostatak od žitarica koji u početku štiti zrno od vanjskih utjecaja, ali se na kraju odbacuje i nema koristi. U ovom tekstu opakost se povezuje s pljevom. Na početku ona je prikrivena, ali kada dođe vrijeme donošenja ploda, ona pokazuje svoju ništavnost, ostaje razbacana po tlu nošena vjetrom i ne koristi čak ni životinjama. Isto tako završava i ljudska opakost, sve zaplete i uključi, a potom se povuče kao nošena vjetrom. Jednostavno nestane, a svi sudionici od sebe odbijaju svaku odgovornost.

Putu pljeve suprotstavljen je *put pravednosti*. Pravednik „uživa u Zakonu Jahvinu, o Zakonu razmišlja dan i noć.“ Pogled iz Božje visine razotkriva sav lažni sjaj savjeta, puteva i zborova opakih, grešnika i podrugljivaca. Tada umjesto nestalnosti koju oslikava pljeva, čovjek postaje „k'o stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod donosi.“

Ne nasjedati na zamke nestalnosti, stranputica i podrugljivaca, već poput 'pravednika' biti u društvu bližnjih, dijeliti i dobro i zlo s bližnjima. To je bio i ostao izazov, svakome!

Živjeti čestito

Psalam 15

U Bibliji se često susrećemo s Božjim obećanjem da ćemo primati blagoslov u svemu što poduzimamo ako pratimo njegove puteve. To obećanje djeluje gotovo kao neka nagodba - mi damo Bogu, Bog nama vrati dobrom. No, isto tako znamo da u životu i najpravedniji doživljavaju životne tragedije i osjećaju se kao da ih je Gospodin napustio. O čemu je onda riječ? Zar je Bog samo napola mislio to što je rekao? Isto tako, čini se da je pravedan život lagan i jednostavan, da Božji ljudi uvijek žele činiti dobro i ispravno i da u tome uspijevaju bez pogreške.

Nažalost, pritisci života i naša očekivanja čine da naša ljudska snaga u tom savršenom Božjem naumu podbacuje, rekla bih, više redovito nego sporadično. Ako gledamo ljudskim očima, ta jednadžba *pravedan život = uspješan i dobar život* zaista nema smisla. No, što je zapravo Bog mislio? Što nam govori *Psalam 15*? Pravedan život približava nas Bogu i omogućava nam da budemo uronjeni u Njegovu svetost. Takav pravedan život ne dolazi iz svjetovne motivacije, nego iz srca koje želi činiti ono što je Bogu ugodno. Takav čovjek zaista se nikada neće pokolebati jer je njegova radost uvijek u onome što raduje Gospoda. Neka nam Bog da snage da ustrajemo u tome!

Živjeti razumno

Psalam 49

Biti slavan, bogat, lijep i mlad ideal je mnogih. Kako nije lako ostvariti sve to u isto vrijeme, najčešće žudimo za onim što nemamo. Lijepo je uživati u mladosti i u nesavršenoj ljepoti. Tih smo vrijednosti svjesni tek kada prestanemo biti mladi, kada to nepovratno izgubimo, ali nastavljamo težiti za preostalim, za slavom i bogatstvom. Ako nekim slučajem dođemo do slave i bogatstva, svim srcem želimo, mladost i ljepotu. *Psalam 49* opisuje bogata čovjeka koji bogatstvom želi otkupiti svoj život i živjeti vječno. Naviknut da kupi sve što poželi, zašto ne bi mogao kupiti i vječni život te tako ostvariti i tu želju koja ne negdje zapisana u svakom čovjeku.

Bio bogat ili siromašan, svaki čovjek susreće se sa smrću. Bogatašu tada ne koristi njegovo bogatstvo i imanje niti siromašnom čovjeku koristi to što imanja nema. Jedino što obojici može koristiti jest život u Kristu. „Jer, otkupnina za život je previsoka, nema iznosa koji bi se platiti mogao, da bi se vječno živjelo i grob izbjegao.“

Kako bismo imali život vječni, Gospodar svega platio je otkupninu po svom sinu Isusu Kristu. Prošlost ne možemo mijenjati, ali na ono što nas očekuje i te kako možemo utjecati. Budimo mudri učeći iz naših prošlih odnosa i razumno se koristimo s onim čime nas je Gospod blagoslovio.

Živjeti u slozi

Psalam 133

Kao majku žalosti me kada vidim svoju djecu da se svađaju, nazivaju kojekakvim imenima, kada sebičnost nadvlada darežljivost, a bahatost ljubaznost, kada umjesto osmijeha gledam njihova smrknuta lica. Pitam se jesu li zaboravile koliko je važno podupirati jedna drugu, pomagati, ohrabrivati, dijeliti, stavljati potrebe druge iznad svojih. A onda se i ja nađem u njihovoj ulozi. Iako bih kao starija trebala znati da „po ljubavi jednog prema drugome će znati da smo Njegovi učenici“, često ono „staro“ prevlada u meni i Božje srce pati jer sam impulzivnim i destruktivnim monologom povrijedila brata ili sestru i narušila odnos.

Kao majku neizmjereno me veseli kada vidim svoju djecu da opraštaju jedna drugima, da si međusobno priskaču u pomoć i zajedno rješavaju probleme jer su drugačije osobnosti. Drago mi je što su predane jedna drugoj, što su spremne oprostiti i što se potiču na ljubav i dobra djela. I naš nebeski Otac, baš kao i mi, uživa kada smo kao jedan, u životu i štovanju, jer smo udovi istoga tijela.

Naše je zajedništvo na blagoslov svima, poput posvećenoga ulja koje se prelijeva po cijelom Tijelu ili rose koja osvježava i hrani. Kada smo kao jedan, jednim malim dijelom možemo doživjeti što znači kad Isus kaže da su on i Otac jedno i druge pozvati u to zajedništvo.

Prepustiti se Božjem sveznanju

Psalam 139

Psalam 139 poziva nas da se prisjetimo kako je Bog sveznajući i zato doslovno zna sve i poznaje svakoga od nas na duboko osobnoj razini. Iako Bog može znati sve naše misli već izdaleka (2. redak), ovaj psalam, također, napominje da se Bog nalazi gdje god se i mi nalazimo (8. redak). Nije važno što nas život ponekad odvede na mjesta gdje se čini da nema Boga - čitamo da bi nas njegova ruka čak i tamo vodila (10. redak). Živimo u svijetu koji se često ponaša kao da Boga nema. Zato je *Psalam 139* dobar podsjetnik da pozorno slušamo Božji glas i poziv.

Ali, kako to možemo učiniti?

Kao prvo, možemo potvrditi Božju prisutnost u svim stvarima. Neka nas upravo *Psalam 139* podsjeti da Bog nije pasivni promatrač, već je aktivno uključen u svaku situaciju. Drugo, možemo dopustiti da nas ovaj odlomak potakne da osobno odgovorimo Bogu pozivajući Duha Svetoga da nas ispita i sazna naše brige (23. redak).

Božji Duh djeluje u našim životima kako bi nas vodio starim putem k dobru (24. redak). Čak i u mračnim razdobljima života, Božji Duh može nas preobraziti u ljude kakve on želi da budemo. Vjerujte mu danas jer je njegova ruka nad vama!

VI. Prinositi Bogu žrtvu zahvalnicu

Na kraju ovog četrdesetodnevnog hodočašća kroz psalme provedimo posljednjih sedam dana u zahvaljivanju. I neka to ne bude površno zahvaljivanje, već duboko, promišljeno i vrijedno poput miomirisne žrtve kakvu Gospodin zaslužuje. Riječi zahvalnosti spominjale su se i u drugim psalmima, ali sada neka to bude zahvalnost kojom ćemo zapečatiti naš Savez s Bogom. To je Bog kojega smo prepoznali kao onoga kojemu nema ravna i pred kojim smo priznali svoju krhkost i nemoć. To je Bog kojemu smo ispovjedili svoje grijehе, kojega smo molili za milost i od kojega smo dobili oprostеnje jednom za svagda. To je Bog koji nam omogućuje da uživamo u radosti spasenja i koji nam nudi svoju mudrost za svakodnevni život. Prinosimo tom Bogu svakodnevno naše žrtve zahvalnice.

34

Prinijeti Bogu žrtvu zahvalnicu

Psalam 116

Možda među uspomenama iz djetinjstva neki mogu pronaći i onu kada vas roditelji opominju „Kako se kaže?” nakon što vam je neki rođak, susjed ili vama nepoznata (a vašim roditeljima očito važna) osoba nešto poklonila. Takve scene obično su završavale tako da dijete sramežljivo promrmlja „Hvala”, a roditelji upute smiješak isprike zbog nedovoljno visoke razine zahvalnosti. Ako dobro poznajemo Bibliju, pojam „žrtve zahvalnice” neće nam biti stran. Pa ipak, razmislimo li malo, u njemu kao da se sudaraju dvije realnosti: *žrtva* kao naznaka odricanja, vidljivog čina, ali i nečega potencijalnog neugodnog što bismo radije izbjegli te *zahvalnost* kao nešto što treba nastajati spontano, iz nutrine bića kao odaziv na doživljenu naklonost ili dobrotu.

Psalmist s tim nema problema: nakon što ga je Bog spasio s ruba provalije, iz nevolje, muke, tjeskobe i moguće smrti, on osjeća da se vratio među žive. Iz te pozicije zahvalnosti nikakva žrtva ili zavjet nisu mu preteški, a usta su mu prepuna Božje dobrote.

Ako se osjećamo poput njega, neće nam biti teško pridružiti mu se. Ako trenutno ne osjećamo da imamo razloga za zahvalnost, a usta nam se stežu – sjetimo se da se čitav život sastoji od malih stvari i krenimo od njih. Pronađimo jednu sitnicu koja nam dolazi od Boga našega. A onda još jednu...

Poslije toga možda i riječi krenu same od sebe.

35

Bog zaslužuje hvalu i slavu

Psalam 65

Prema definiciji *Hrvatskoga jezičnog portala* riječ *hvala* označava 'riječ kojom se iz pristojnosti zahvaljuje za nešto i ističu dobre osobine' dok riječ *slava* podrazumijeva 'opću poznatost uz javno priznanje i uvažavanje za djela i dostignuća'. Pjesnik David ovaj psalam započinje tvrdnjom da Bog zaslužuje slavu i hvalu te nastavlja s razlozima za jedno i drugo.

Prvih nekoliko stihova *Psalma 65* odnosi se na razloge za *hvalu* Bogu. Može se uočiti odnos Boga prema čovjeku, odnosno ljudima. Bog čuje naše molitve, uklanja i briše naše grijehе, dopušta nam da boravimo u Njegovoj blizini i uživamo u Njegovim dobrima, odgovara nam i spašava nas. Od sedmoga stiha težište je stavljeno na veličanje Božje *slave* na temelju Njegovih moćnih i čudesnih djela. David oko sebe promatra prirodu koja više slavu Bogu. Planine pokazuju Božju jakost, mora i valovi Božju kontrolu, a zemlja i njezini plodovi Božju providnost za čovjeka.

Kako se mi odnosimo prema Onome koji čuje naše potrebe i molitve, oslobađa nas od grijehа i daje nam nadu? Kome dajemo slavu i priznanje za stvoreno, prirodu i sve što nas okružuje? Osmi stih spominje ljude koji gledaju Božja znamenja i kliču od radosti. Hoćemo li im se pridružiti i dati slavu i hvalu Onome koji to jedini zaslužuje?

36

Izaći pred Boga s hvalama

Psalam 95,1-7a

Svijet izgleda kao da nad njim nitko nema kontrolu, događaju se nesreće, prirodne katastrofe, ratovi. U čijim je rukama takav svijet? Svijet i povijest nisu u rukama ni sudbine, ni kaosa, ni slučajnosti.

Naprotiv, Bog vodi ovaj svijet sa željom da čovječanstvo neprekidno živi u pravednim i istinskim odnosima. On „svijet učvrsti da se ne pomakne, narodima pravedno upravlja... Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj.”

Mi smo u Božjim rukama i krećemo se kroz svakodnevicu s pouzdanjem da nas On neće pustiti iz svojih ruku. Božja riječ poziva nas da se radujemo u izazovima i hvalimo Boga u nevoljama. Jer Bog je taj koji smiruje svaki vjetar, svaku oluju.

Riječi *Psalma 95* kažu: „...dođite i kličite...” i „...dođite i prignite koljena i poklonite se Njemu...” To je poziv da se klanjamo i hvalimo Boga zbog njegove veličine, moći i brige o svom narodu. Riječ Božja poziva nas na jednostavan pokret. Dođimo! Kamo?

Bog želi imati s nama zajedništvo, želi se radovati s nama. Na nama je samo jedno - dođimo i poklonimo mu se. On, Bog naš, želi nas voditi, želi nas ljubiti, želi nas hrabriti i u tim našim nesavršenostima, u tim našim pokušajima.

Pred nama je tako jednostavan korak. Dođimo, kličimo, prignimo koljena, poklonimo se i zahvalimo Mu. Ne svojim djelima, ne nekim institucijama ili pojedincima, nego Bogu našem. Zašto? „Jer on je Bog naš, a mi smo narod paše njegove, ovce što ih on čuva.“

Zahvaljivati Bogu jer je dobar

Psalam 100

Čitajući Bibliju, često se susrećemo s izrekom „Bog je dobar“. I sama sam toliko puta pročitala, čula i ponovila tu rečenicu da sam prestala razmišljati o njezinu značenju. Oduvijek sam Boga doživljavala kao milostivog, dobrog i pravednog zbog čega često zaboravim zahvaliti Bogu upravo na Njegovoj dobroti. Zaboravim Mu zahvaliti na toliko divnih blagoslova koje primam i koje sam primila jer je On upravo takav kakav jest. On želi najbolje za mene. I najvažnije od svega - zbog Njegove dobrote imam priliku biti spašena. Takav Bog zaslužuje moju zahvalu.

Psalam 100 poziva nas da zahvalimo Bogu. Ali neka to ne bude na način kao da ispunjavamo jedan od zadataka na popisu obaveza za taj dan, već neka bude zahvala iskrena i čista srca. Zahvalimo Mu na dobroti zbog koje smo spašeni i koju nam pokazuje iz dana u dan. To mogu biti male stvari koje nam se na prvi pogled ne čine važnima, ali Bog djeluje u svakom trenutku naših života. Ne zaboravimo da nas takav Bog ne napušta u problemima i patnjama. Naučimo prepustiti se Bogu i vjerovati Njegovom planu za naš život znajući da nam On želi dobro, a ne propast.

„Jer dobar je Jahve, dovijeka je ljubav njegova, od koljena do koljena vjernost njegova.“

Zahvaljivati Bogu pred svima

Psalam 108

Svaki roditelj voli kada njegovo dijete razgovara s njime i kada iskazuje svoju zahvalnost prema njemu i njegovu trudu.

Tako i Gospod voli kad mu se obraćamo, i to zahvalna srca. Zahvalnost je jedna karakteristika mekoga srca. Zahvalno srce može i u najgoroj situaciji naći nešto dobro. Zahvalno srce na drugačiji način gleda na svijet. Ta perspektiva omogućava mu povjerenje i oslanjanje na onoga kome smo zahvalni.

Kada se osjećamo voljeno, tada je prirodno stanje naših srca da budu zahvalna. Jednostavno, to se podrazumijeva. Ali kako bismo razumjeli tu ljubav, moramo uroniti u nju, upijati je. A onda, onda nam se može dogoditi nešto čudesno!

Kad počnemo shvaćati koliko smo voljeni, tada zahvalnost u nama raste, a kada ta spoznaja postane još jača, počinjemo se ponašati poput male djece koja imaju silnu potrebu iskazati svoju zahvalnost - ona ljube, grle, skaču od veselja. I onda je svima vidljivo kako su ispunjena radošću i zahvalnošću. Kada promotrimo sve oko nas i u nama što nam je Gospod priredio, ne možemo, a da ga ne hvalimo. Meni osobno često se događa da tu zahvalnost ne mogu zadržati samo za sebe i rado je pokazujem svima. A to može postati veoma zarazno, vidljivo izražavanje zahvalnosti može potaknuti i one oko nas da i sami postanu zahvalni.

Zahvaljivati Bogu pjesmom

Psalam 147

Još iz djetinjstva sjećam se pjesmica koje smo učili u nedjeljnoj školi. Između ostalih jedna je govorila o zahvaljivanju: „Hvala za svako novo jutro, hvala za svaki novi dan, hvala što mogu brige svoje Tebi predati...” Tako jednostavno, ali suštinski važno.

Psalam 147 poziva nas na zahvaljivanje. Taj poziv na zahvaljivanje nije opcionalan već je izrazita uputa: Slavite Boga! U našoj svakodnevici trebamo prepoznavati Božji prst u našim životima. Možda je to za nekoga nešto „uobičajeno”: zdravlje, posao ili obitelj. Za nekoga je to novo jutro, prekrasna priroda ili radost spasenja.

Ipak, u našem okruženju puno je patnji, nepravde i bolesti. Često se nameće pitanje: „Kako zahvaljivati u ovom ‘kaosu’?” Djelomičan odgovor leži u *Psalmu 147*.

Kada okolnosti nisu onakve kakve priželjkujemo, potrebno je zauzeti STAV slavljenika i donijeti ODLUKU da ćemo, unatoč svemu, slaviti Boga zbog onoga što On u svojoj suverenosti jest.

Tada nam u zahvaljivanju mogu pomoći PJESME, skladbe koje su proživljene i napisane kako bi ostale na blagoslov i izgradnju svim vjernicima. Stih 11 kaže da Bog uživa u ljudima koji ga poštuju i koji se u njegovu ljubav pouzdaju. *Psalmi 147 – 150* počinju i završavaju jasnom uputom: Slavite Boga! Nemojmo ostati nijemi, koristimo se pjesmama kako bismo proslavili Onoga koji je jedini dostojan slavljenja.

Zahvaljivati jer Bog će dovršiti što je obećao

Psalam 138

Ponekad prilikom internetske korespondencije, u očekivanju odgovora druge strane, običavamo završiti svoje dopise s pristojno optimističnim riječima „unaprijed zahvaljujem“. Osim ovog primjera pismene kurtoazije ne nalazimo puno situacija u svojim životima u kojima bismo smatrali opravdanim zahvaljivati nekome unaprijed, bez obzira na privlačnost primljenih obećanja. Naš se skepticizam u ovom području odražava i u poznatoj narodnoj izreci „Obećanje, ludom radovanje.“

Kralj David piše svoju pjesmu zahvale u potpunosti svjestan da istinsku radost ne donosi privlačnost obećanja već vjerodostojnost Onoga koji obećaje: „Jer Tvoje ime i obećanje od svega su vredniji.“ Upravo je vjerodostojnost Onoga čije ime stoji uz nebeska obećanja pečat sigurnosti i razlog za zahvalnu pjesmu, Onoga koji visoko uzvišen svraća pogled na nas ponizne. Koji odgovara kad zazivamo u pomoć, koji nas hrabri i osnažuje, čuva naš život usred nevolje. Onaj koji će dovršiti ono što je obećao.

Čitajući psalme, u proteklih smo četrdeset dana molili, zajedno promišljali i doživjeli mnoga Božja obećanja. Vjerujemo, radujemo se i srcem priklanamo tim obećanjima ne zato što su dobra, ugodna i privlačna, već zato što poznajemo Onoga koji je svoje ime upisao uz ta obećanja.

Hebrejska riječ „hesed“ koju ovdje prevodimo kao ‘vjerna ljubav’ označava poseban način na koji Bog ljubi. Ne prolaznim osjećajima, klimavim obećanjima i površnim riječima već odlučnom, milosrdnom i požrtvovnom ljubavlju i vjernošću.

Zahvaljaj Gospodinu i Bogu svom jer njegova „vjerna ljubav“ traje zauvijek.

Izdaje: Baptistička crkva Zagreb, Radićeva 30, 2024.

info@bczagreb.hr

www.bczagreb.hr

Knjižica je besplatna

Dodatne materijale potražite na: bczagreb.hr/hr/izazov40

Urednički tim: Momir Blažek, Johann David Go, Filip Grujić,
Sara Mačković, Svjetlana Mraz

Lektura: Tatjana Doračić

Prijevod na engleski jezik: Charla Molvar

Lektura eng: Charla Molvar

Grafički dizajn: Momir Blažek

Tekstove pisali abecednim redom:

Ames, Rob - Bog kraljuje nad svima

Begović, Siniša - Živjeti razumno

Bjelopavlović, Blaženka - Ljudi su preponosni da bi slijedili Boga

Blažek, Momir - Čovjek je kao dašak

Blažek, Iva - Bog pretvara tugu u radost

Bogešić, Robert - Izaći pred Boga s hvalama

Bulatović, Rozalija - Oni koje je Bog otkupio uvijek iznova zahvaljuju

Cecelja, Karlo - Primiti oprostnje

Cesar, Melita - Zahvaljivati Bogu jer je dobar
Časni, Vesna - Čeznuti za Bogom
Gjurin, Ivana - Božja mudrost nema granica
Glavaš, Jodi - Bog je sigurnost i obrana
Go, Johann David - Moliti Boga da ukloni svaku želju za zlom
Grujić, Filip - Zahvaljivati jer Bog će dovršiti što je obećao
Hlupić, Paula - Živjeti po Božjim uputama
Horvat, Maja - Bog ne uskraćuje svoju ljubav
Kowalska, Marta - Bog nam je zaklon i utvrda
Mačković, Kornel - Bog je veći od svih bogova
Mačković, Sara - Priznati svoju nemoć
Magdalenić, Renata - Ljudi žive s bolom u duši
Malović, Biljana - Živjeti u slozi
Moguš, Emil - Zahvaljivati Bogu pjesmom
Molvar, Roger - Prepustiti se Božjem sveznanju
Molvar, Scott - Svi ljudi su zastranili
Mraz, Svjetlana - Čežnja za čistim srcem
Mraz, Željko - Priznati svoju krivnju
Mustač, Ema - Bog zaslužuje hvalu i slavu
Pavlić, Đuro - Bog izvlači iz propasti
Pavlić, Katica - Čovjek traži Boga u doba nevolje
Peterlin, Boris - Poštovanjem Boga počinje mudrost
Peterlin Šestak, Senka - Čovjek je nestrpljiv i pun pitanja
Stannard, Ash - Radost pobjede čuje se među pravednima
Šeba, Enoh - Prinijeti Bogu žrtvu zahvalnicu
Vučetić, Ivan - Nitko nije ravan Bogu
Vučetić, Klara - Usredotočiti srce na Boga
Vučetić, Marta - Ne slušati savjete zlih
Vuk, Ivona - Zahvaljivati Bogu pred svima
Zelić Kerep, Ana - Živjeti čestito
Zemunović, Ljubica - Na Božju riječ nebesa su stvorena
Željcem, Ivan - Priznati svoju buntovnost

Možda ste, čitajući ove psalme, i sami poželjeli napisati psalam ili uglazbiti neki od postojećih. Ohrabrujemo vas da to napravite i podijelite s nama ili nekim drugim.

Dodatne materijale i PDF verziju knjižice potražite na web stranici bczagreb.hr/izazov40

